

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger, herunder omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 406 af 7.12.2015.

Sag anlagt den 12. juli 2016 — Gaki mod Europol

(Sag T-366/16)

(2016/C 402/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Anastasia-Soultana Gaki (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokat G. Keisers)

Sagsøgt: Den Europæiske Politienhed (Europol)

Sagsøgerens påstande

- Der skal gøres nærmere rede for omstændighederne omkring den påståede handling, som sagsøgeren har begået i henhold til den af Grækenland udstedte europæiske arrestordre, på grundlag af hvilken hun siden 2011 har været retsstridigt eftersøgt i EU med hjælp fra Europol. Sagsøgerens ret til en begrundet udtalelse.
- Den retsstridige og fejlbehæftede datalagring, som Den Fælles Kontrolinstans for Europol (herefter »JSB«) har foretaget i Europols informationssystem med hensyn til sagsøgeren, skal blokeres.
- JSB forpligtes til under udøvelsen af sin ret til adgang til og konsultation af de i SIS II indførte data at efterprøve, om indgrebet i sagsøgerens frihed er tilladt i henhold til den europæiske arrestordre.
- Europol forpligtes til at spørge den græske anklagemyndighed ved appelretten i Athen om, hvilken anklagemyndighed der den 23. maj 2016 besluttede at opretholde den europæiske arrestordres gyldighed og dermed den vilkårlige frihedsberøvelse af sagsøgeren, og om, hvilken af de to nationale arrestordre (den europæiske arrestordre er en genpart af begge) der har retsvirkning. Den græske anklagemyndighed ved appelretten i Athen skal ligeledes forklare, hvordan det er muligt, at sagsøgerens adresse i Tyskland fremgår af den europæiske arrestordre, men begge nationale arrestordre (den europæiske arrestordre er en genpart af begge) blev udstedt mod sagsøgeren med den begrundelse, at den græske domstolsmyndighed angiveligt ingen adresse rådede over på sagsøgeren.
- JSB skal på begrundet vis gøre nærmere rede for, hvilke foranstaltninger Europol har truffet, efter den fik kendskab til, at der til anklagemyndigheden i Düsseldorf var blevet indgivet en anmeldelse mod den græske anklagemyndighed, som udstedte den europæiske arrestordre mod sagsøgeren.
- Sagsøgeren tilkendes tre mio. EUR i erstatning.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 41 i afgørelse 2007/533/RIA (¹), sammenholdt med artikel 30, stk. 7, og artikel 31 og 52 i afgørelse 2009/371/RIA (²).

2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 1, 9 og 23 i retsakt nr. 29/2009 JSB.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12.6.2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (EUT 2007, L 205, s. 63).

⁽²⁾ Rådets afgørelse af 6.4.2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) (EUT 2009, L 121, s. 37).

Sag anlagt den 25. august 2016 — Adama Agriculture og Adama France mod Kommissionen

(Sag T-476/16)

(2016/C 402/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Adama Agriculture BV (Amsterdam, Nederlandene) og Adama France (Sèvres, Frankrig) (ved advokaterne C. Mereu og M. Grunchard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling og sagsøgerne gives medhold.
- Den anfægtede afgørelse annulleres ⁽¹⁾, og der træffes afgørelse om, i) at godkendelsen af aktivstoffet isoproturon (IPU) skal forlænges, eller alternativt om, ii) at vurderingen af fornyelsen af IPU's godkendelse henvises til sagsøgte med henblik på fornyet overvejelse og, at alle relevante frister i henhold til forordningen om plantebeskyttelsesmidler (PPPR) og dens gennemførelsesforordninger suspenderes for at gøre det muligt at anvende en passende tidsramme for vedtagelse af en ny afgørelse om fornyelse af IPU.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede afgørelse blev vedtaget af sagsøgte i strid med de af Unionen sikrede rettigheder og principper. Sagsøgerne har med støtte i de følgende fem anbringender gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, idet den tilsidesætter traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«) og den afledte EU-ret:

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der er foretaget åbenbart urigtige skøn. IPU blev i henhold til ottende, niende og tiende betragtning til den anfægtede afgørelse forbudt under henvisning til (i) den risiko, som følger af en eksponering for en metabolit i grundvandet, (ii) den risiko, som det udgør for fugle, pattedyr og vandorganismer, og (iii) den foreslåede klassificering af IPU som et reproduktionstoksisk stof i kategori 2. Alle de bekymringer, som den anfægtede afgørelse er baseret på, er imidlertid behæftet med formelle og/eller materielle fejl og undlader at tage hensyn til oplysninger, som sagsøgerne har fremlagt.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af proceduren i CLP-forordning (EF) nr. 1272/2008 ⁽²⁾ — en handling ultra vires. Ved at foreslå, at IPU klassificeres som et reproduktionstoksisk stof, og ved at lægge dette forslag til grund for begrundelsen af afslaget på fornyelsen af godkendelsen af IPU har sagsøgte tilsidesat både CLP-forordningen og forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽³⁾ om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og dermed handlet ultra vires.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af retten til forsvar og princippet om god forvaltningsskik. Adfærd hos den rapporterende medlemsstat (RMS), Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) og Kommissionen har individuelt og kollektivt tilsidesat sagsøgernes ret til at blive hørt og deres ret til forsvar ved at fratage dem en retfærdig rettergang. Navnlig, og på trods af gentagne og proaktive forsøg på at kontakte RMS og EFSA, modtog sagsøgerne ikke rettidige tilbagemeldinger. Desuden er der ikke blevet taget hensyn til bemærkninger, som sagsøgerne har fremsat.